

камъни е съотносим с древен соларен култ от късно-бронзовата и ранножелязната епоха (Демирев, Радева 2010:330).

Основание за такова предположение дават двата диска, обърнати на изток, за да бъдат огрявани от слънчевите лъчи. Паралели за това може да се търсят в изследванията в Източните Родопи и Сакар (Венедиков 1976: 159-160)

Видно е, че и този „Марков” топоним, обяснен чрез предание, продуцира сакралност в местна култура и знание.

ЦИГУМИЛКА

Друг скален масив е в м. Цигумилка, северно от кв. Козарево, гр. Твърдица. Вляво на пътя за рудник „Паисий” се намира най-високата част от района, откъдето се открива пространна панорама във всички посоки. Върху най-високата част на възвишението има група скали. Там се очертава правоъгълник, ориентиран изток - запад с размери от север 100 см, на запад 90 см.

Югозападно от това възвишение, върху равнинна част от билото, има друга голяма група скали. Една от скалите е с вис. около 10 м с подчертано отвесна стена на североизток, върху която има естествени пукнатини, очертаващи голям кръст - с големината на скалата.

На югозапад от нея, на около 20 м, се намира друга пониска скала, върху чийто северен склон е налице ясно очертано, изсечено в скалата седло, „гледащо” на север, с разм. 60-50 см, дълбочина откъм задната му страна (гърба) 20 см, а отпред, 8 см. В средата му има малка вдлъбнатина.

В подножието на седлото има площадка с размери 200-100 см, в чиято лява част е налице елипсовидно образувание с разм. 42-73 см, дълб. 15 см.

От седлото има директна визуална връзка с най-високо възвишение на североизток.

Отдясно на седлото, ниско, почти изравнена с останалия